

Razmišljanja o vođenju radionica za obuku članova odbora za istraživačku etiku u Španjolskoj između 2001. i 2008.

Josep-E. Baños, M. Isabel Lucena, Elisabet Serés, Fèlix Bosch

Cilj Predstaviti iskustvo s radionica za obuku članova odbora za istraživačku etiku u Španjolskoj između 2001. i 2008., koje je vodila jedna neprofitna ustanova.

Postupci Analizirali smo podatke sa 7 radionica i uključili smo 165 zdravstvenih radnika. Podatke smo prikupili uz pomoć dvaju upitnika – jednoga koji smo podijelili na kraju svakog seminara i jednoga koji smo poslali nekoliko mjeseci po završetku seminara.

Rezultati Sto dvadeset i dva ispitanika koji su ispunili prvi upitnik (84% od 146 sudionika tečaja) imala su vrlo pozitivno mišljenje o radionicama (medijan, $\geq 4,5$ od 5). Drugi upitnik podijeljen je nekoliko mjeseci nakon svake radionice i na njega su odgovorila ukupno 43 ispitanika (36% od 118). Ispitanici su poboljšali svoje znanje, stavove i vještine (medijan, 4.0 od 5) u većini područja koja smo ispitivali. Štoviše, oni su vjerovali da bi takva obuka trebala biti obvezatna (medijan, 5,0 od 5) i redovita (medijan, 4,0 od 5). Glavnim problemima proglašeni su nedostatak komunikacije između odbora za etička istraživanja i ograničenja u motrenju kliničkih pokusa (medijan, 4,5 od 5). Obuka je proglašena krajnjom nužnošću (medijan, 4,0 od 5).

Zaključak Radionice su bile dobro primljene, pridonijele su ukupnom obrazovanju sudionika, i bacile su svijetlo na najvažnije probleme s kojima se suočavaju članovi odbora za istraživačku etiku. Ispitanici su istakli da je takva obuka nužna.